

Μητρ. Βεροίας: “Η χάρη του Θεού ενεργεί δια των Αγίων”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Κατά το διήμερο 29 και 30 Απριλίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η εορτή των νεοφανών Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης. Το εσπέρας της εορτής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στο Ιερό Παρεκκλήσιο των εορταζόντων Αγίων στο Λουτρό. Ανήμερα της εορτής ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στο Παλαιοχώρι όπου βρίσκεται υπό ανέγερση ναός προς τιμήν του Θαυματουργού Αγίου Ραφαήλ. “ή χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτή πού ἐνεργεῖ διά τῶν ἀγίων τους λειψάνων, ὥστε νά ἐπι-τε-λοῦν ἀναρίθμητα θαύματα-, διά τῶν ὁποίων ἐνισχύεται ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων καί δοξάζεται ὁ Θεός, ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι τόν λό-γο τοῦ ψαλμωδοῦ «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ» ἀμ’εφερε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του κατά την

Θεία Λειτουργία στο Παλαιοχώρι ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία :

«Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Εἶναι πολλά ἐκεῖ-να γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ Θεός ἀξίζει τόν θαυμασμό μας. Εἶ-ναι ἄξιος θαυμασμοῦ γιὰ τόν ὑπέροχο κόσμο πού δημιούργησε. Εἶναι ἄξιος θαυμασμοῦ γιὰ τόν οὐ-ρανό καί τή θάλασσα, γιὰ τὰ ζῶα καί τόν ἄνθρωπο, ἀλλά περισ-σό-τε-ρο ἀπό ὅλα αὐτά ἀξίζει τόν θαυ-μα-σμό μας γιὰ τούς ἁγίους, τούς ὁποίους κατεργάζεται ἡ χάρη του.

Αὐτό ὁμολογεῖ καί δια-κηρύσ-σει ὁ προφητάναξ καί ψαλμω-δός Δαβίδ λέγοντας «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Καί κατανοεῖ κανεῖς τήν ἀλήθεια τῶν λόγων αὐτῶν, ὅταν μελετή-σει τούς βίους τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλη-σίας μας. Διότι τότε διαπιστώ-νει τό ἀνυπέ-ρβλητο με-γα-λειό τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος κατορ-θώνει μέ τή χάρη του νά μεταποιεῖ ἀκόμη καί τούς μεγαλύ-τερους ἁμαρ--τωλούς καί τούς πλέον ἀσώτους σέ ἁγίους, σέ «θεούς κατά χάριν», σέ κληρο-νό-μους τῆς βασιλείας του.

Τό διαπιστώνει κανεῖς, ἐάν δια-βά--σει τούς ἀγῶνες τους καί τήν ἄσκησή τους, τούς πειρασμούς, τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες τίς ὁποι--ες ὑπέμειναν. Τό διαπι-στώ-νει ὅμως ἀκόμη περισσότερο, ἐάν με-λε--τή-σει τή ζωή τῶν ἁγίων

μαρτύ-ρων, τούς οποίους ή χάρη τοῦ Θεοῦ ἐνίσχυσε ὥστε νά ὑπομεί-νουν καί τά φρικτότερα βασανι-στή--ρια μέ γενναιότητα καί καρ-τε-ρία προ-κειμένου νά μήν ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό καί νά παραμείνουν ἀκλόνητοι σέ αὐτήν.

Καί ἔτσι βλέπουμε βρέφη καί νή-πια, μικρά παιδιά καί νέες γυ-ναῖ-κες καί ἀδύναμους γέροντες νά τολμοῦν νά βαδίσουν μέ χαρά στό μαρ-τύριο, χωρίς νά ὑπολο-γίζουν τούς πόνους, χωρίς νά φοβοῦνται τόν θάνατο, χωρίς νά δειλιάζουν ἐνώ-πιον τῆς κακίας καί τῆς μο-χθη--ρίας τῶν ἀντιχρίστων ἡγεμό-νων. Καί ἀποροῦμε πῶς ἦταν δυ-να-τόν ὅλοι αὐτοί οἱ ἅγιοι μάρ-τυ-ρες, ὅλα αὐτά τά ἑκα-τομ-μύρια τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ὑπομένουν τόν πόνο καί τήν ὀδύ-νη πού τούς προκαλοῦσαν τά βα-σα--νι-στήρια ἀλλά καί νά σπεύ-δουν μέ χαρά πρὸς αὐτά γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ.

Καί θά ἦταν ὄντως ἀδύνα-το νά συμβεῖ αὐτό μέ τίς ἀνθρώπινες δυ-νάμεις. Θά ἦταν ἀδύνατο νά συμ-βεῖ, ἐάν ή χάρη τοῦ Θεοῦ δέν τούς ἐνίσχυε, δέν στήριζε τή θέλη-σή τους, δέν τούς ὀπλιζε μέ καρτε-ρία νά ἀντέ-χουν καί νά τά ὑπομέ-νουν, ὥστε οἱ δήμιοί τους καί οἱ διῶκτες τους νά ἀποροῦν πῶς κα-τόρ-θωναν ὅλα αὐτά πού ξεπερ-νοῦ-σαν τήν ἀν--θρώ-πινη δύναμη καί τήν ἀν-θρώ---πινη ἀντοχή.

Ἀκόμη ὁμως πῶς θαυμαστός ἀπο-δει-κνύεται ὁ Θεός ἀπό τά θαύματα τῶν ἀγίων του, τίς ἰάσεις καί τίς θε-ρα--πεῖες πού ἐπιτελοῦν «ὀστέα ξη-ρά», ἰάσεις καί θεραπεῖες ἀδύ-να--τες γιά τήν ἐπιστήμη τῆς ἰα-τρι-κῆς, πού γίνονται δυνατές μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός τους ἢ τήν τιμητική προσκύνηση τῶν ἱερῶν λειψάνων καί τῶν εἰκόνων τους, ὥστε νά δοξά-ζε-ται καί νά ὑμνεῖται ὁ Θεός, «ὁ ποι-ῶν θαυμάσια, μεγάλα μόνον».

Ἅλα αὐτά ἰσχύουν καί γιά τούς ἐορταζομένους σήμερα νεοφανεῖς ἀγίους, τόν ἅγιο Ραφαήλ, τόν ἅγιο Νικόλαο καί τήν ἁγία Εἰρήνη, οἱ ὅποιοι μαρτύρησαν στήν Λέσβο κα-τά τήν ἄλωσή της ἀπό τούς Τούρκους.

Διότι ὁ Θεός ἦταν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖ-ος τούς ἐνίσχυσε νά ὑπομεί-νουν τό μαρτύριο καί νά μήν ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό, καί ἰδιαιτέρως τήν ἁγία Εἰρήνη, ἡ ὁποία ἦταν ἕνα νεαρό κορίτσι, πού ἦταν δύσκολο νά ἀντέξει τή δοκι-μασία τοῦ μαρτυρίου καί τῆς βα-ναυ-σότητος τῶν Τούρκων.

Ὁ Θεός ἦταν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εὐ-δόκησε νά ἀποκαλυ-φθοῦν τά ἱερά λείψανά τους πρῖν ἀπό 60 χρόνια μέ θαυμαστό τρόπο καί μέ τόν ἴδιο θαυμαστό τρόπο νά ἀποκαλυφθεῖ καί ἡ ζωή τους σέ εὐσεβεῖς πι-στούς, οἱ ὅποιοι ἔβλε-παν ἐπανει-λημ-μένα τόν ἅγιο Ρα-φαήλ καί ἄκουαν ἀπό τόν ἴδιο γιά τή ζωή καί τό μαρτύριό τους, τό ὁποῖο ἔγινε πρῖν ἀπό 500 χρόνια.

Καί ἀκόμη ή χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτή πού ἐνεργεῖ διά τῶν ἀγίων τους λειψάνων,

ὥστε νά ἐπι-τε-λοῦν ἀναρίθμητα θαύματα-, διὰ τῶν ὁποίων ἐνισχύεται ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων καί δοξάζεται ὁ Θεός, ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι τόν λό-γο τοῦ ψαλμωδοῦ «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Ἡ ζωή καί τά θαύματά τους ἐνι-σχύουν ὅμως καί τή δική μας πί-στη, γιατί ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη νά ἐνισχύσουμε τήν πίστη μας, κα-θώς ζοῦμε σέ ἕνα κόσμο, ὁ ὁποῖος ἀμ-φι-σβητεῖ τά πάντα. Ἀμ-φισβητεῖ τά θαύματα τῶν ἁγί-ων, ἀμφισβη-τεῖ τή χάρη τῶν ἱε-ρῶν τους λειψά-νων, τή χάρη τῶν θαυματουργῶν εἰκόνων.

Καί δέν εἶναι τυχαῖο. Διό-τι τά θαύματα ἐνοχλοῦν ὅσους δέν πι-στεύ-ουν· τά θαύματα ἐνο-χλοῦν ὅσους θέλουν νά βγάλουν τόν Θεό ἀπό τή ζωή μας. Ὅμως τά θαύ-μα-τα ὑπάρχουν καί γίνονται καί θά συνεχίσουν νά γίνονται, για-τί τό ἔργο τοῦ Θεοῦ γιά τή σω-τη-ρία τῶν ἀνθρώπων δέν μπορεῖ νά τό στα-μα-τήσει κανείς· γιατί κα-νεῖς δέν μπο-ρεῖ νά ἐμποδίσει τή χά-ρη τοῦ Θεοῦ νά δημιουργεῖ ἁγί-ους σέ κά-θε ἐποχή, ὅπως τούς ἐορ-ταζο-μέ-νους ἁγίους Ραφαήλ, Νικό-λαο καί Εἰρήνη· γιατί κανείς δέν μπο-ρεῖ ἐμποδίσει τή χάρη του νά θαυμα-τουρ-γεῖ διὰ τῶν ἁγίων του, θερα-πεύοντας ἔτσι καί τά σώματα καί τίς ψυχές μας.

Ἄς δοξάζουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν Θεό καί ἄς τιμοῦμε τούς ἁγί-ους του, ἄς τιμοῦμε τόν ἅγιο Ρα-φα-ήλ, τόν ἅγιο Νικόλαο καί τήν ἁγία Εἰρήνη καί ἄς τούς παρακα-λοῦμε νά πρεσβεύουν στόν Θεό γιά μᾶς καί νά ἐνισχύουν τήν πί-στη μας, ὥστε νά παραμένουμε ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πίστη μας στόν Χριστό μέσα στόν κυκεῶνα τῆς ἀπιστίας καί τῆς ἀδιαφορίας μέσα στόν ὁποῖο ζοῦ-με, ὅπως ἔκαναν καί οἱ ἅγιοί μας, γιά νά ἔχουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας ἀλλά καί τήν εὐλογία τῶν ἁγίων, οἱ ὁποῖοι δέν ἦταν κατασκευασμένοι ἅγιοι, ἀλλά ἀγωνίσθηκαν νά γίνουν. Ὁ κάθε ἕνας ἀπό αὐτούς, ἀπό τόν μεγαλύτερο μέχρι τήν ἁγία Εἰρήνη ἀγωνίσθηκαν γιά νά ἔχουν σταθερή πίστη οὕτως ὥστε ὅταν ἦλθαν οἱ πειρασμοί νά μποροῦν νά τούς ἀντιμετωπίσουν μέ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, μέ ἀγάπη στόν Χριστό μας. Ἔτσι, λοιπόν, καί ἐμεῖς, ἐάν θέλουμε νά μποροῦμε νά ξεπερνοῦμε τίς ὁποιοσδήποτε δυσκολίες τῆς καθημερινότητος ἀλλά καί μεγάλους πειρασμούς πού κανείς δέν ξέρει πότε ἔρχονται στόν καθένα μας, πρέπει νά διατηροῦμε αὐτόν τόν σύνδεσμο μέ τόν Χριστό, μέ τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά ἀντλοῦμε δύναμη, νά ἀντλοῦμε χάρη καί νά ἀντλοῦμε καί ἐμεῖς ἁγιότητα. Οἱ ἅγιοι, ὅπως εἶπα, δέν ἦλθαν φτιαγμένοι ἀπό τόν οὐρανό. Ἔγιναν ἅγιοι. Καί ἐμεῖς μποροῦμε νά γίνουμε ἅγιοι. Ἀμήν.